FORSLAG TIL AFGØRELSE FRA GENERALADVOKAT PHILIPPE LÉGER

fremsat den 31. maj 2001 [1]

1. I henhold til en voldgiftsbestemmelse på grundlag af EF-traktatens artikel 181 (nu artikel 238 EF), som indeholdtes i den støttekontrakt som Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber [2] i 1985 indgik med det græske selskab Nea Energeiaki Technologia EPE [3], har Kommissionen [4] nedlagt påstand om, at NET tilpligtes at tilbagebetale den hele det beløb, som Kommissionen har betalt selskabet med tillæg af renter efter kontrakten og loven. Kommissionen støtter sin påstand på kontraktens artikel 9 og artikel 147 i den græske civillov [5].

2. Den omstændighed, at en kontrahent ikke oplyste medkontrahenten om, at vedkommende på grund af sin økonomiske situation på det tidspunkt, hvor aftalen blev indgået, ikke gjorde det muligt at opfylde kontrakten som tilsigtet, udgør dette svig efter græsk ret? Det er hovedsagelig dette spørgsmål, som skal afgøres i denne sag.

3. Da der er tale om en privatretlig tvist og dens afgørelse alene vedrører de nævnte to parter, skal jeg begrænse beskrivelsen af den retlige faktiske og processuelle baggrund samt parternes argumenter til, hvad der er strengt nødvendigt for min begrundelse. Med henblik på en mere udførlig beskrivelse af disse forhold skal jeg anmode parterne om at henholde sig til retsmøderapporten, som er blevet tilstillet dem.

I — Retlig baggrund

Kontrakten

4. Artikel 1 i og bilag I A, punkt 1 og 2, til kontrakten bestemmer, at NET forpligter sig til at gennemføre et projekt benævnt »øen Kea« og nærmere bestemt til:

— at opføre en vindturbine på 300 kW på en græsk ø senest den 1. januar 1986

1 — Originalsprog: fransk.
2 — Herefter »kontrakten«.
3 — Herefter »NET« eller »sagsøgte«.
4 — Herefter »sagsøgeren«.
5 — Herefter »civilloven«.

— at varetage demonstrationen af installationens funktion fra den 1. januar 1986 i to år

— at overgive vindturbinen til brug for forbrugerne fra udløbet af denne frist, nemlig den 1. april 1988.

5. Kontraktens artikel 3 bestemmer, at Fællesskabets støtte udgør 40% af projektets reelle udgifter, som skal kontrolleres og godkendes af Kommissionen, dog højst 46 000 000 GRD uden afgifter.

6. I henhold til kontraktens bilag II, I, stk. 1, litra a), første og andet afsnit, forpligtede Kommissionen sig til at betale NET et forskudsbeløb på 13 800 000 GRD, svarende til 30% af den maksimale støtte inden 30 dage efter kontraktens underskrivelse. I henhold til nævnte bestemmelser kan dette forskudsbeløb samt de hermed forbundne renter alene anvendes til gennemførelsen af projektet.

7. Kontraktens artikel 8 bestemmer følgende:

»Såfremt medkontrahenten misligholder en af de forpligtelser, som påhviler vedkommende i henhold til nærværende kontrakt, kan Kommissionen uden videre ophæve kontrakten efter påkrav meddelt ved anbefalet skrivelse med modtagelsesbevis, der ikke efterkommes inden en måned. Kontrakten kan ophæves, såfremt kontrahenten med henblik på at opnå støtte har afgivet falske oplysninger, såfremt disse kan tilregnes ham. I disse tilfælde skal de beløb, der er udbetalt i støtte, øjeblikkeligt tilbagebetales Kommissionen af kontrahenten med tillæg af renter beregnet fra udløbet af nævnte frist på en måned. Rentesatsen er den, der anvendes af Den Europæiske Investeringsbank [6], og beregnes fra datoen for Kommissionens beslutning om tildeling af støtte til projektet.«

8. Kontraktens artikel 9 bestemmer:

»Nærværende kontrakt kan ophæves af hver af kontrahenterne med et varsel på to måneder, såfremt gennemførelsen af arbejdsprogrammet i bilag I bliver uden interesse, f.eks. på grund af forudsigelige tekniske eller finansielle vanskeligheder vedrørende projektet eller fordi projektets udgifter er blevet betydeligt overskredet. Kommissionen kan herved kræve tilbagebetaling af alle eller en del af de beløb, den har udbetalt i støtte med tillæg af renter beregnet fra tidspunktet for kontraktens ophævelse, såfremt projektet på dette tids-

6 — Herefter »EIB«.

punkt har frembragt resultater, der kan udnyttes erhvervsmæssigt. Rentesatsen er EIB's og beregnes fra tidspunktet for Kommissionens beslutning om tildeling af støtte til projektet. Tilbagebetaling skal ske i henhold til betingelserne i stk. 2.1 og 2.2 i bilag II.«

9. Kontraktens artikel 13 bestemmer, at alene De Europæiske Fællesskabers Domstol er kompetent til at afgøre sager vedrørende kontraktens gyldighed, fortolkning og anvendelse. Kontraktens artikel 14 bestemmer, at græsk ret finder anvendelse herpå.

Græsk ret

10. Civillovens artikel 147 bestemmer:

»Den, som ved svig er blevet forledt til at afgive en viljeserklæring, kan kræve erklæringen annulleret. I tilfælde af, at erklæringen er rettet til en anden, kan viljeserklæringen, såfremt svigen beror på tredjemand, alene kræves annulleret, hvis den, som viljeserklæringen er afgivet til eller enhver anden person, som har erhvervet rettigheder umiddelbart på grundlag heraf, kendte eller burde være bekendt hermed.«

11. I henhold til civillovens artikel 157 udløber »retten til at kræve viljeserklæringen annulleret efter udløbet af to år fra retsaktens stiftelse. Hvis fejltagelsen, svigen eller truslerne fortsætter herefter, begynder toårsfristen at løbe fra den dag, hvor disse ophører. Under alle omstændigheder kan en viljeserklæring ikke kræves annulleret, når der er gået tyve år efter retsaktens stiftelse«.

12. I henhold til civillovens artikel 249 er »forældelsesfristen for fordringer tyve år, medmindre andet er fastsat«.

13. Civillovens artikel 345 bestemmer:

»Ved pengeskyld har fordringshaveren ved påkrav ret til at kræve renter fastsat i lovgivningen eller i retsakten uden at godtgøre et tab. En fordringshaver, der desuden godtgør at have lidt et tab, er ligeledes berettiget til at kræve erstatning herfor, medmindre andet er bestemt ved lov.«

14. Civillovens artikel 346 bestemmer:

»Skyldneren af pengegæld skal, selv om han ikke har modtaget påkrav, betale lovbestemte renter fra forkyndelsen af

stævningen i sagen vedrørende den forfaldne gæld.«

II — Faktiske omstændigheder

15. I henhold til kontrakten udbetalte Kommissionen NET den 16. juli 1985 et forskud på den støtte, den havde forpligtet sig til at betale selskabet, og som udgjorde 13 800 000 GRD.

16. Da Kommissionen konstaterede, at ingen af faserne til projektets gennemførelse var blevet iværksat i tidsrummet fra kontraktens underskrift indtil 1988, opfordrede den NET gentagne gange om at

— opfylde dets forpligtelser

— indlede de planlagte arbejder, og

— tilstille den en rapport over arbejdernes fremskridelse og kopier af tilladelserne til at gennemføre projektet.

17. Som svar på disse forskellige opfordringer meddelte NET konsekvent, at arbejdernes begyndelse var umiddelbart forestående, men tilstillede dog ikke Kommissionen de dokumenter, denne havde anmodet om.

18. Ved skrivelse af 22. februar 1989 meddelte Kommissionen NET, at den havde besluttet at anvende kontraktens artikel 8 og følgelig gav selskabet en frist på en måned til at opfylde sine forpligtelser, idet Kommissionen ellers ville ophæve kontrakten.

19. Efter denne frist var udløbet, fremsendte Kommissionen den 17. maj 1989 et krav om betaling. Da dette krav ikke blev efterkommet, modtog NET ved anbefalet skrivelse af 23. januar 1990 påkrav om at tilbagebetale dets gæld inden femten dage.

20. Ved skrivelse af 26. juni 1989 og ved supplerende skrivelse af 21. september 1989 besvarede NET Kommissionens skrivelse af 22. februar 1989. NET angav heri grundene til, at projektet ikke var blevet gennemført, og anførte, at selskabet havde måttet udrede betydelige udgifter i forbindelse med de forberedende arbejder, som var nødvendige til projektets gennemførelse.

21. Selskabet foreslog derfor, at disse udgifter blev fratrukket dets gæld. Selskabet anmodede endvidere om tilladelse til at tilbagebetale de 10 000 000 GRD, som stadig var til rådighed af det beløb, der var betalt af Kommissionen, og at kontrakten blev ophævet i henhold til dens artikel 9.

22. Kommissionen accepterede NET's forslag og udfærdigede den 27. marts 1990[7] et betalingskrav på 9 257 051 GRD med tillæg af 241 500 GRD i bankrenter, altså i alt 9 498 551 GRD. Kommissionen fastsatte en betalingsfrist, der udløb den 15. maj 1990.

23. NET betalte ikke dette beløb trods flere henvendelser fra Kommissionen.

24. Den 29. maj 1998 meddelte NET Kommissionen, at det ikke kunne betale de krævede beløb. Selskabet anførte endvidere, at det allerede for længe siden var trådt i likvidation. Selskabet anmodede om nye frister og foreslog Kommissionen at acceptere betaling af 4 000 000 GRD.

7 — Herefter »aftalen af 27. marts 1990«.

III — Parternes påstande

25. I nærværende sag, som er registreret på Domstolens Justitskontor den 20. november 1998, har Kommissionen nedlagt følgende påstande:

»— Sagen admitteres i dens helhed.

— Sagsøgte tilpligtes at betale Kommissionen hele det støttebeløb, selskabet har modtaget fra Fællesskabet, idet den af Kommissionen accepterede ordning erklæres ugyldig, fordi Kommissionen indgik ordningen under falske forudsætninger, sagsøgte tilpligtes altså at betale hele hovedgælden på 13 800 000 GRD med tillæg af renter, som i henhold til kontraktbestemmelserne på tidspunktet for forkyndelsen af stævningen i nærværende søgsmål udgjorde 24 382 218 GRD, altså i alt 38 182 218 GRD med tillæg af morarenter i henhold til den græske lovgivning beregnet fra stævningens forkyndelse for sagsøgte og indtil dennes fuldstændige betaling af gælden, eller i hvert fald med tillæg af renter efter den af EIB anvendte sats, fra tidspunktet for sagens anlæg og indtil sagsøgtes fuldstændige betaling af gælden.

— Subsidiært tilpligtes sagsøgte at betale Kommissionen det beløb, der følger af ordningen i punkt 19 i nærværende rapport, nemlig 9 498 551 GRD, samt renter af hovedbeløbet (9 257 051 GRD), der i henhold til kontraktbestemmelserne på tidspunktet for forkyndelsen af nærværende sags stævning udgjorde 14 643 006 GRD, altså i alt 24 141 557 GRD med tillæg af renter i henhold til græsk lovgivning fra stævningens forkyndelse indtil betaling af gælden, eller i hvert fald med tillæg af renter efter den af EIB anvendte sats fra sagens anlæg indtil sagsøgtes fuldstændige betaling af gælden.

— Sagsøgte tilpligtes i begge tilfælde at betale Kommissionens omkostninger, herunder advokathonorarerne.«

26. NET har nedlagt følgende påstande:

»— Frifindelse.

— Subsidiært tilpligtes selskabet at betale sagsøgeren 3 986 545 GRD uden renter.

— Sagsøgeren tilpligtes at betale sagsøgtes omkostninger, herunder udgifter til advokathonorar.«

IV — Kommissionens hovedpåstand

Parternes argumenter

27. Kommissionen har anført, at den accepterede NET's forslagsordning på grund af sidstnævntes angivelser om, at selskabet stadig rådede over et beløb på 10 000 000 GRD. Ifølge NET var dette restbeløbet af det forskudsbeløb på 13 800 000 GRD, som det havde modtaget. Kommissionens accept af nævnte forslag var desuden betinget af den stiltiende, men klare og faste forudsætning, at nævnte beløb reelt blev tilbagebetalt.

28. Sagsøgeren har til støtte herfor henvist til NET's skrivelser af 29. maj 1998. Sagsøgeren har anført, at det heraf fremgår, at på det tidspunkt, hvor NET fremlagde sin forslagsordning, havde selskabet helt klart ikke til hensigt at tilbagebetale en del af forskudsbeløbet, men udelukkende at besvige sagsøgeren med henblik på at opnå

en udskydelse af tilbagebetalingen og i sidste instans opnå en nedsættelse af dets gæld. I forbindelse med denne strategi havde NET bevidst undladt at oplyse Kommissionen om, at selskabet befandt sig i likvidation.

29. Kommissionen har heraf udledt, at dens accept af NET's forslagsordning og nedsættelsen af Fællesskabets fordring, som var en følge heraf, skete under falske forudsætninger. Kommissionen mener, at den har været offer for svig fra NET's side som omhandlet i civillovens artikel 147. Kommissionen har derfor nedlagt påstand om, at nævnte ordning kendes ugyldig, og at sagsøgte tilpligtes at tilbagebetale hele det udbetalte forskudsbeløb, nemlig 13 800 000 GRD med tillæg af renter i henhold til kontrakten samt morarenter.

30. NET har bestridt, at aftalen mellem parterne beror på svig fra selskabets side.

31. Sagsøgte har anført, at det forhold, at selskabet »var villig til at tilbagebetale« beløbet på 10 000 000 GRD, som angivet i selskabets skrivelse af 26. juni 1989, alene var udtryk for, at det havde ønsket at overholde kontrakten, således som denne efter selskabets mening fandt anvendelse, og således som selskabet mente, den kunne gennemføres. Selskabet har herved anført, at beløbet ikke var til rådighed, men skulle findes [8]. Heraf følger, at valget af at ophæve kontrakten i henhold til dens artikel 9 ikke var underordnet den stiltiende eller udtrykkelige forudsætning, at beløbet blev tilbagebetalt.

32. NET har desuden anført, at såfremt Domstolen skulle fastslå, at Kommissionen var blevet besveget til at acceptere forslaget i selskabets skrivelser af 26. juni og 21. september 1989, er retten til at anfægte retsakten på grund af svig forældet. NET har herved henvist til bestemmelserne i civillovens artikel 157, som fastsætter, at retten til at kræve annullation udløber efter en frist på to år.

Stillingtagen

Græsk ret — indholdet af civillovens artikel 147

33. I henhold til civillovens artikel 147 foreligger der svig, når to betingelser er opfyldt. Først skal der være tale om iværksættelse af uhæderlige manøvrer eller handlinger. Dernæst skal der foreligge fortsæt hos den person, der begår svig.

8 — Side 12 og 13 i svarskriftet.

34. Med hensyn til den første betingelse fremgår det af fast græsk retspraksis, at enhver parts adfærd, som tilsigter at fremkalde eller bestyrke et fejlagtigt indtryk eller en vildfarelse ved at lyve om faktiske forhold eller dække over dem eller kun angive en del af dem, udgør svig. Forpligtelsen til at angive visse forhold eller meddele medkontrahenten visse oplysninger afhænger af kontrakttypen, loyaliteten mellem kontrahenterne, og god handels- og forretningsskik. I forretningsforhold er, navnlig når der er tale om at indlade sig på en forretningsrisiko, forpligtelsen til at give oplysninger om en af parternes økonomiske situation videre end normalt.

35. Med hensyn til den anden betingelse skal ophavsmanden udøve svigen forsætligt, dvs. med kendskab eller i hvert fald en fornemmelse af, at hans adfærd er svigagtig, samt at han accepterer følgerne heraf. Begrebet svig udelukker altså forsømmelighed også i alvorlig grad fra ophavsmandens side.

36. For at en retsakt kan annulleres på grund af svig skal der i henhold til retspraksis desuden være en årsagssammenhæng mellem ophavsmandens falske udsagn og retsaktens stiftelse. Retsakten kan kun annulleres og svigens ophavsmand kun fritages for ethvert ansvar, såfremt det påvises, at svigen ikke har påvirket offerets viljeserklæring, og sidstnævnte ville have indgået kontrakten, selv om der ikke havde foreligget nogen bedragerisk adfærd.

37. I henhold til græsk ret foreligger der ingen formodning for svig, men denne skal bevises af den person, som påstår at være offer herfor.

Civillovens artikel 147's anvendelse på tvisten

38. Kommissionen har anført, at aftalen af 27. marts 1990 er ugyldig. Kommissionen accepterede alene aftalen på grund af sagsøgtes løgnagtige udsagn vedrørende dets økonomiske stilling. NET havde angivet, at det rådede over et restbeløb på 10 000 000 GRD af det beløb, som var betalt af Kommissionen, og at selskabet derfor var i stand til at tilbagegive dette beløb til Kommissionen. Kommissionen har anført, at NET havde undladt at oplyse den om vigtige forhold, såsom at selskabet var under likvidation.

39. Kommissionen har anført, at disse forhold, som var kendt af sagsøgte på det tidspunkt, hvor selskabet foreslog ordningen, bevidst var blevet skjult. Kommissionen har understreget, at den aldrig ville have accepteret forslaget, såfremt den havde været bekendt med disse forhold.

40. Sagsøgte har erkendt, at det ikke rådede over det beløb, som det foreslog at betale sagsøgeren på det tidspunkt, hvor selskabet foreslog ordningen [9].

41. Jeg skal bemærke, at henset til det meget brede indhold af begrebet svig i skreven græsk ret — der som bekendt bestemmer, at enhver adfærd, som tilsigter at tilskynde eller bestyrke et fejlagtigt indtryk eller en vildfarelse kan udgøre svig — mener jeg, at den omstændighed, at NET har løjet vedrørende det beløb, som det rådede over, og som det foreslog at betale sagsøgeren, gør det muligt at fastslå, at hovedbetingelsen for begrebet svig foreligger i denne sag.

42. Kommissionen har anført, NET's adfærd er ansvarspådragende, idet sidstnævnte ikke rådede over det beløb, som det foreslog at betale Kommissionen på det tidspunkt, hvor det forsøgte at opnå en aftale med Kommissionen om en nedsættelse af dets gæld. Selskabets fejlagtige udsagn vedrørende dets økonomiske situation er i sig selv ifølge Kommissionen tilstrækkelig til, at det må anses for godtgjort, at sagsøgte ikke havde til hensigt at foretage den betaling, det havde forpligtet sig til.

43. NET har formelt bestridt ikke at have haft til hensigt at betale dets gæld. Selskabet har derimod anført, at dets ønske om at opfylde dets forpligtelser fremgår af de bestræbelser, selskabet udfoldede for at opnå en nedsættelse af dets kontraktmæssige gæld, og som førte til den aftale, det foreslog Kommissionen den 26. juni 1989. NET har anført, at det ville have været unødvendigt at anstrenge sig for at opnå denne nedsættelse af Kommissionens fordring, såfremt selskabet ikke havde haft til hensigt at betale sin gæld.

44. Jeg skal fastslå, at Kommissionens påstand ikke støttes på noget forhold eller nogen form for bevis, som gør det muligt at fastslå, at NET befandt sig i en økonomisk stilling, som gjorde det fuldstændig illusorisk eller umuligt for selskabet at gennemføre den betaling, det havde foreslået i dets skrivelse af 26. juni 1989. Der er således ikke angivet noget præcist tidspunkt for, hvornår NET's betalingsstandsning begyndte. Ligeledes har Kommissionen heller ikke fremlagt nogen regnskabsdokumenter, som godtgør, at NET f.eks. på tidspunktet, hvor det fremsatte sit forslag til aftale ikke rådede over forfaldne fordringer hos tredjemænd eller nogen kredit.

45. Det fremgår af det anførte, at Kommissionen ikke har ført bevis for, at selskabet NET har udvist svigagtig adfærd. Herefter kan civillovens artikel 147 ikke finde anvendelse.

9 — Ibidem.

V — Kommissionens subsidiære påstand

Parternes argumenter

46. Kommissionen har subsidiært, såfremt Domstolen måtte finde, at dens accept af aftalen af 27. marts 1990 er gyldig og bindende for Fællesskabet, anført, at NET er forpligtet til at betale det beløb, der var en følge af denne ordning, nemlig 9 498 551 GRD med tillæg af renter i henhold til kontraktens artikel 9 samt lovbestemte morarenter.

47. Kommissionen har anført, at i henhold til indholdet af aftalen af 27. marts 1990 var kontrakten om støtte mellem parterne blevet ophævet i henhold til kontraktens artikel 9. Det fremgår udtrykkeligt af denne bestemmelse, at Kommissionen kan kræve tilbagebetaling af alle eller en del af de støttebeløb, den har udbetalt, med tillæg af renter beregnet fra tidspunktet for kontraktens ophævelse. Bestemmelsen fastsætter endvidere, at rentesatsen er den sats, der anvendtes af EIB på tidspunktet for Kommissionens beslutning om at yde støtte til projektet.

48. Kommissionen har desuden anført, at NET bør tilpligtes at betale lovbestemte morarenter af hele gælden i henhold til civillovens artikel 346 beregnet fra tidspunktet for stævningens forkyndelse indtil fuldstændig betaling af gælden eller i hvert fald betale morarenter efter EIB's sats beregnet fra tidspunktet for sagens anlæg og indtil fuldstændig betaling af gælden.

49. NET har principielt erkendt gælden og gyldigheden af aftalen af 27. marts 1990, men har anført, at størrelsen af de udgifter, selskabet har pådraget sig i forbindelse med støttekontrakten, er højere end dem, den meddelte Kommissionen i dens skrivelser af 26. juni og 21. september 1989. Selskabet har anført, at de udgifter, som selskabet havde angivet, og som Kommissionen havde godkendt i forbindelse med aftalen af 27. marts 1990, var i overensstemmelse med selskabets skatteangivelser, men ikke med de reelt afholdte udgifter i forbindelse med kontrakten. Selskabet har dog erklæret sig ude af stand til at føre bevis for disse påståede yderligere udgifter.

50. NET har desuden anført, at såfremt Domstolen skulle give Kommissionen medhold i dens påstand, bør rentesatsen være den, som EIB anvendte. Selskabet har dog bestridt Kommissionens påstand om morarenter. Selskabet har anført, at da morarenter ikke var aftalt mellem parterne, kan selskabet ikke dømmes til betaling heraf i henhold til civillovens artikel 346.

Stillingtagen

51. Jeg skal fastslå, at i henhold til aftalen af 27. marts 1990 er parterne enige om såvel NET's bestående gæld over for Kommissionen som dens størrelse og skyldige renter.

52. Da NET's påstand om ændring af størrelsen af dets gæld ikke er begrundet, kan der ikke gives selskabet medhold heri.

53. Heraf følger, at aftalen af 27. marts 1990 må anses for gyldig og finde anvendelse.

54. Jeg skal derfor foreslå Domstolen at tilpligte sagsøgte at betale Kommissionen det beløb, der er angivet i aftalen indgået den 27. marts 1990, nemlig 9 498 551 GRD.

55. Med hensyn til påstanden om, at NET tilpligtes at betale renter i henhold til kontrakten og lovbestemte morarenter af hele selskabets gæld skal jeg fastslå, at kontraktens artikel 9 udtrykkeligt bestemmer, at Kommissionen kan kræve tilbagebetaling af alle eller en del af de støttebeløb, den har udbetalt, med tillæg af morarenter beregnet fra tidspunktet for kontraktens ophævelse. Bestemmelsen fastsætter desuden, at den rentesats, der skal anvendes, er EIB's sats på tidspunktet for Kommissionens beslutning om at yde støtte til projektet.

56. I dom 272/1994, afsagt af Areios Pagos [10], fastslog denne retsinstans, at den i civillovens artikel 346 fastsatte sats subsidiært finder anvendelse, når parterne ikke har aftalt nogen anden rentesats. Når parterne derimod har aftalt en rentesats, skal denne i henhold til nævnte dom under alle omstændigheder finde anvendelse før den lovbestemte sats, herunder også i det tilfælde, hvor den aftalte rentesats er lavere end den lovbestemte.

57. Kontraktens bestemmelser angiver udtrykkeligt, hvilken rentesats der skal finde anvendelse i sagen.

58. Der må derfor gives Kommissionen medhold i dens påstand, som støttes på kontraktens bestemmelser, hvorfor NET tilpligtes at betale morarenter som fastsat i kontrakten.

59. Jeg skal følgelig foreslå at tilpligte NET at betale 9 498 551 GRD med tillæg af

10 — NoB 1995, s. 57, NOMOS.

renter beregnet på grundlag af den af EIB anvendte sats på tidspunktet for Kommissionens beslutning om at yde støtte til projektet »øen Kea«, for tidsrummet fra kontraktens ophævelse indtil sagsøgtes fuldstændige betaling af gælden.

60. I henhold til procesreglementets artikel 69, stk. 2, pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom. Kommissionen har nedlagt påstand om, at NET betaler sagens omkostninger. NET har tabt sagen og bør derfor pålægges at betale sagens omkostninger.

Forslag til afgørelse

61. Af de ovennævnte grunde skal jeg foreslå Domstolen at tilpligte det græske selskab Nea Energeiaki Technologia EPE til

— at betale Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber det beløb, der fremgår af aftalen af 27. marts 1990, altså 9 498 551 GRD, med tillæg af renter beregnet efter den af Den Europæiske Investeringsbank anvendte sats på tidspunktet for Kommissionens beslutning om at yde støtte til projektet »øen Kea« for tidsrummet fra kontraktens ophævelse indtil sagsøgtes fuldstændige betaling af gælden

— at betale sagens omkostninger.